

Blijf met ons aan de spits van het sociaal recht

48 - 2012 - 23 t.e.m. 29 november

Maak plaats voor de werkplekleerplaatsen

Wetsontwerp houdende het tewerkstellingsplan, Kamer DOC 53 2503/001

1. Een wetsontwerp met een tewerkstellingsplan

In de Kamer werd het al lang aangekondigde *Ontwerp van wet houdende het tewerkstellingsplan* ingediend. Dat wetsontwerp bevat maatregelen betreffende de werkbonus, de doelgroepen, de vermindering van de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid en de risicogroepen. Wat de doelgroep van de jongeren betreft, lichten we voor u in deze aflevering van de nieuwsbrief het “stage-engagement” van de werkgevers toe. De wijzigingen op het vlak van de socialezekerheidsbijdragen die in het wetsontwerp zijn opgenomen, zullen later aan bod komen.

2. Een nieuw globaal stage-engagement voor de werkgevers van de private sector vanaf 1 januari 2013

Met ingang van 1 januari 2013 zullen alle werkgevers die onder het toepassingsgebied van de CAO-Wet vallen (dus de werkgevers van de private sector), verplicht zijn samen, ongeacht het aantal werknemers dat elk afzonderlijk tewerkstelt, jaarlijks een aantal **werkplekleerplaatsen ter beschikking te stellen ten bedrage van één procent van hun totale personeelsbestand**.

Hiermee wordt beoogd dat de werkgevers in hun globaliteit inspanningen leveren om het aantal stageplaatsen te verhogen. Het gaat klaarblijkelijk om een macro-economische verplichting.

Werkplekleerplaatsen is een verzamelterm waarmee allerlei vormen van leren op de werkvloer worden bedoeld.

Het gaat om diverse vormen van alternerend leren en om jongeren in beroepsopleiding via de gewestelijke bemiddelingsdienst (in Vlaanderen: de VDAB):

- jongeren tewerkgesteld in een startbaanovereenkomst die bestaat uit een leerovereenkomst (een zogenaamde SBO van type 3) ;
- jongeren tewerkgesteld in een startbaanovereenkomst die bestaat uit een combinatie van een deeltijdse arbeidsovereenkomst en een door de jongere gevolgde opleiding (een zogenaamde SBO van type 2);

- jongeren in beroepsopleiding;
- jongeren in een instapstage.

De instapstage is een met ingang van 1 januari 2013 vernieuwde maatregel die jonge laaggeschoolde werkzoekenden de mogelijkheid biedt een stage te volgen in een onderneming, vzw of administratieve overheid. De jongere ontvangt dan een stage-uitkering van de RVA en een vergoeding van 200 euro per maand van de werkgever. De maatregel maakt het mogelijk dat jongeren stage-uitkeringen ontvangen op een ogenblik waarop zij nog geen recht hebben op een inschakelingsuitkering. Het is de bedoeling dat vanaf 2013 jaarlijks 10.000 instapstages worden gerealiseerd.

Wanneer de jongeren onmiddellijk na afloop van hun opleiding op de werkplekleerplaats met een arbeidsovereenkomst worden aangeworven door dezelfde werkgever, worden zij ook in aanmerking genomen voor de invulling van de verplichting gedurende het kwartaal waarin de arbeidsovereenkomst aanvangt en de drie volgende kwartalen.

3. Mogelijks vanaf 1 januari 2015 een individuele verplichting voor werkgevers met minstens 100 werknemers

Wanneer uit de statistische gegevens van de RSZ (afgeleid uit de DmfA en de Dimona-aangiften) zou blijken dat het hierboven beschreven globaal engagement van de werkgevers, niet werd gehaald, kan het worden vervangen door een individuele verplichting. Die omzetting kan ten vroegste gebeuren vanaf 1 januari 2015, op een bij koninklijk besluit te bepalen datum.

De individuele verplichting zou er dan in bestaan dat de werkgevers die een personeelsbestand hebben van ten minste 100 werknemers op 30 juni van het voorafgaande jaar, jaarlijks een aantal werkplekleerplaatsen ter beschikking moeten stellen ten bedrage van één procent van hun personeelsbestand tijdens het tweede kwartaal van het voorafgaande jaar.

Of een dergelijke individuele verplichting voor werkgevers met minstens 100 werknemers er effectief zal komen, is in de huidige stand van zaken nog onzeker. In het wetsontwerp zoals het nu voorligt, lijkt geen sanctie te zijn voorzien voor de werkgever die zijn eventuele verplichting niet nakomt. Maar het is natuurlijk niet uitgesloten dat een sanctie later nog zal worden ingevoerd.

4. Conclusie

Het is duidelijk dat de regering verwacht dat werkgevers zich inspinnen om stages voor jongeren te organiseren. Maar voor het overige zijn er nogal wat onduidelijkheden. Die onduidelijkheden worden door de Nationale Arbeidsraad vermeld in een advies van 30 oktober jl. dat gaat over een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de nieuwe verplichting die nu voor bespreking is ingediend in de Kamer. Zo wijst de Nationale Arbeidsraad op de onduidelijkheid van de verhouding tussen de verplichting om één procent werkplekleerplaatsen ter beschikking te stellen en de al bestaande verplichting voor werkgevers om drie procent startbaanovereenkomsten te hebben (zie over die

verplichting: nr. 492 op www.sociaalcompendium.be). In het tewerkstellingsplan van de minister van werk Monica De Coninck werd gewag gemaakt van het “vervangen” van de startbaanverplichting om minstens drie procent jongeren tot 26 jaar in dienst te hebben door het hier besproken stage-engagement. In het wetsontwerp zoals het nu voorligt is van een dergelijke vervanging evenwel geen sprake.

Ann Taghon.

Meer informatie over dit onderwerp is te vinden in het Sociaal Compendium 12-13, hét standaardwerk van het Belgisch arbeids- en socialezekerheidsrecht (www.sociaalcompendium.be)
